

Lovforslagets Kap. VI indeholder Bestemmelserne om Forældremyndigheden. Ogsaa disse Bestemmelser indeholder afgørende Brud med de hidtil gældende Retsregler og efter Mindretallets Opfattelse et skæbnesvangert Brud med de naturlige Vilkaar for Ægteskabets Trivsel. Det maa her først bemærkes, at det norske Lovudkast ikke har optaget disse Bestemmelser; den tilstræbte Overensstemmelse i den skandinaviske Lovgivning vil paa dette særlig vigtige Punkt altsaa formentlig ikke kunne gennemføres. Mindretallet stiller her — ikke uden Betænkelighed og kun ud fra det i Begyndelsen af denne Mindretalsbetænkning nævnte Motiv — Ændringsforslag sammen med to andre af Udvalgets Medlemmer (Nr. 55). For nærværende Mindretal stiller det sig ikke blot som betænkeligt, men som forkasteligt at gøre Øvrigheden til Opmand mellem Forældre, der ikke er enige i Udøvelsen af Forældremagten. Ingen Øvrighedsperson vil med blot tilnærmelsesvis Sikkerhed være i Stand til i et saa intimt Forhold at træffe det rette. Er endvidere, som dette Mindretal mener, enhver Øvrighedsafgørelse i Forholdet mellem samlevende Ægtefæller af det onde, gælder dette i fremtrædende Grad om en Afgørelse med Hensyn til Børnene — bortset selvfølgelig fra Tilfælde af Forømmelse, Mishandling o. lign. Et Ægteskab, hvor et saadant Indgreb har fundet Sted, vil vanskelig kunne tænkes at blive bestaaende. Lovens Regler vil her, som paa de andre fremdragne Punkter, virke direkte ægteskabsopløsende.

Som en Konsekvens af Forslagets Bestemmelser om Ægteskabets Retsvirkninger og om Formueforholdet i det hele (Forslaget forlader ganske Fællesboet) kan det — hvad Kommissionens Betænkning ogsaa forudsætter — fastslaas, at Ægtepagter, der etablerer fuldstændigt Særeje, i Fremtiden vil blive langt hyppigere end tidligere, sandsynligt er det, at saadanne Ægtepagter vil blive det almindelige. Men Ægtepagten vil forandre Karakter. Medens Ægtepagten

tidligere tilsigtede Beskyttelse for Hustruen og var et Værn for hende i vanskelige Tider og overfor Mandens maaské uheldige Dispositioner, vil Ægtepagten fremtidig blive forlangt oprettet af Manden som Værn for hans økonomiske Interesser overfor den usikre Stilling, dette Lovforslag byder ham. Dette vil i sidste Instans ikke være i Kvindens Interesse. Derimod vil det yderligere lette Iværksættelsen af Skilsmisse, naar heller ikke fælles økonomiske Interesser danner Baand mellem Ægtefællerne. Tilsammen taget betyder dette, at Ægtefællernes Villie til at holde ud sammen svækkes, medens efter Mindretallets Mening Ægteskabslovgivningen burde have som sit principale Formaal at styrke denne Villie.

Ændringsforslag.

Til Kapitel I.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Harboe og Mathilde Hauschultz):

1) Til Paragraffen føjes:

„Gaver imellem forlovede, givne med Ægteskab for Øje og til fælles Brug, skal gives tilbage, naar Forlovelsen hæves. Gaver, givne til personligt Brug, skal derimod ikke gives tilbage, medmindre det drejer sig om Genstande, der har tilhørt Giverens Slægt og som saadanne maa anses for kun at være givne med Ægteskabet for Øje.

Den i 1ste Stykke nævnte Erstatning kan kun paalægges den, der ved Forlovelsens Ophævelse var fyldt 21 Aar.“

Til § 2.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

2) Til Paragraffen føjes:

„Hun kan endvidere kendes berettiget til at bære hans Efternavn, og hendes retlige Stilling bliver da som fraskilt Hustrus, dog at hun udover den i 1ste Stykke